

Turisme sexual, la plaga de l'estiu

Més d'un milió de nens cauen cada any en xarxes de tràfic de persones. Dia a dia, més dones i nens de països en via de desenvolupament s'aboquen a la prostitució. Al costat de Cuba o Tailàndia, es consoliden altres centres del sexe barat, com ara Praga o les Filipines. I creix el nombre de turistes que s'aprofiten d'això. És la bomba depravada que esclata cada estiu.

L'últim informe d'UNICEF resulta especialment esgarri-fós. Cada any, 1,2 milions de menors cauen en mans de bandes organitzades. Una part important d'aquests —eventualment, gairebé tots— són explotats com esclaus sexuals. Europa s'ha convertit en el principal consumidor d'aquest mercat sexual, que proporciona anualment uns beneficis de 5.000 milions d'euros. UNICEF estima que almenys mig milió de dones són introduïdes cada any a Europa Occidental procedents dels països de l'Est i que aproximadament 200.000 nens arriben al continent des de l'Àfrica Occidental. De la Xina, ixen cada any cap a la resta del món 250.000 nens esclaus, i a Tailàndia, bressol de la prostitució barata, el nombre de nens que acaben en bordells ha crescut un 20% en tres anys.

Doble 'boom'. L'entrada a països occidentals de menors de països del Tercer Món per a l'activitat sexual és conseqüència de la demanda del mercat. El turisme occidental envers els països d'origen fa anys que està en creixement, i les històries sobre nenes cubanes, brasilenyes o tailandeses que semblen regines de la bellesa o deesses del porno s'han estès entre la majoria dels homes europeus durant la dècada dels noranta, l'època en què va esclatar el boom dels viatges sexuals a països exòtics. Alguns —molts— homes s'han pogut pagar el passatge per experimentar aquest vici. Alguns —molts— altres homes han hagut d'esperar que les màfies postsovièti-ques, llatinoamericanes, asiàtiques o africanes es decidiren a estendre al món

encer la modalitat de prostitució per a turistes —que ja és l'habitual a aquests països—. Avui, el boom d'anada es conjuga amb el boom de tornada: ja tenim el turisme sexual a cada cantonada, a cada puticlub, i per una quantitat relativament econòmica de diners hom pot passar una hora amb dones russes, colombianes o tailandeses sense necessitat de viatjar a Bielorússia, Cartagena d'Índies o Bangkok, tres de les zones de major oferta de meretrus del Planeta.

A Europa, les captives del Tercer Món són sotmeses a les pitjors vexacions, amb els mètodes més salvatges que haja pogut idear l'home com a base de respecte per al crim organitzat. Les bandes albaneses es valen de pallisses, violacions i amenaces contra familiars, perquè els menors obeequen i no s'escapen. I com ha tingut oportunitat de constatar la policia local de qualsevol lloc de recepció, els macarrons africans —dins i fora del continent— es fan ajudar per velles dones expertes en sants i vodú per fer creure a les esclaves que estan lligades al macarró i a la prostitució de manera sobrenatural. El missatge és: si l'esclava de cardar en qualsevol i per a no-res es nega a fer-ho, la seua família patirà l'horror, i el seu esperit es podrà de solitud fora de casa al llarg de l'eternitat. Les modernes prostitutes esclaves són forçades a deixar la seua família i pateixen abusos diàriament. La violència de sang es converteix en la recepta habitual contra el desacord, i la mort és, any rere any, un final menys estrany per a la majoria de les dones implicades. No obstant això, els nens condemnats a la prostitució masculina també poden aca-

CARME PUERTOLAS / RIBA GIL

Cada vegada el sexe és més a l'abast de tothom, però milions de persones encara creuen mig món per fer realitat els seus desitjos.

bar així: un nen esclau nigerià va ser esquarterat recentment al Regne Unit. La policia creu que va morir en un ritual de màgia negra. És lògic, d'altra banda, que episodis tan brutals tinguin lloc a Gran Bretanya, ja que, en aquest territori, i segons ha publicat *El Periódico de Catalunya*, un buit legal impedeix castigar el tràfic de menors. No obstant això, el Parlament anglès discuteix la il·legalització del comerç humà que tinga com a finalitat l'explotació sexual, potser perquè els serveis socials britànics han descobert casos d'esclavitud de menors a Newcastle, Nottingham, Northampton i Glasgow. Ara bé, malgrat que hi puga haver major facilitat a Anglaterra per a dur a terme sexe amb menors importats de països tropicals, també és cert que molts britànics recorren el món en cerca d'aquestes pràctiques.

La xarxa del sexe. Per què el turisme sexual itinerant és un negoci imbatible

en el qual cada vegada hi ha més menors implicats? Les raons principals que, cada temporada d'estiu, baixa més l'edat dels objectes sexuals estan relacionades, essencialment, amb la sida. Els consumidors de sexe estiuenc, que, finalment, s'han començat a assabentar que les dones de paradisos exòtics també poden tenir la sida –a Alemanya s'han acabat

L'explotació sexual dels nens és el major negoci mundial després de les drogues i les armes

els comiats de solter organitzats a Tailàndia perquè sempre hi havia assistents que tornaven infectats del virus–, volen que les persones amb les quals copulen fora del seu país siguin cada vegada més joves, ja que relacionen la joventut amb la virginitat, i, per tant, amb la impossibilitat de contraure la malaltia. Gràcies a aquesta demanda, l'oferta dels països turístics està cada vegada més centrada en els menors.

A banda, el fàcil accés a Internet ha permès l'intercanvi d'informació global sobre els llocs en què es pot gaudir del sexe més còmode amb menors d'edat, cosa que ha ajudat a concentrar l'oferta en determinats territoris i al fet que la demanda es focalitza també en aquestes mateixes zones. Tots aquests factors ajuden, sens dubte, que l'explotació sexual de nens siga el major negoci mundial després del tràfic de drogues i d'armes, i que, a l'estat espanyol, desenes de milers de turistes viatgen cada any arreu

del món a la recerca de sexe amb menors.

La xarxa és, evidentment, una eina bàsica en l'intercanvi de comunicació sobre les millors destinacions sexuals. Hi ha certs fòrums d'Internet, com ara www.worldsexarchives.com, en què els buscadors de sexe contenen les experiències i en què fins i tot apareixen anuncis d'empreses internacionals que organitzen viatges recreatius per aconseguir només sexe, ni una cosa més: res d'emotiu, res de sentimental, res d'amistats.

Segons *El País*, un estudi de l'Organització Mundial del Turisme, elaborat mitjançant enquestes anònimes, conclou que, dels 700 milions de viatges turístics que es fan anualment arreu del món, un 20% té com a motivació principal el turisme sexual i, d'aquests, un 3% persegueix un turisme sexual infantil. Si s'apliquen aquests percentatges al turisme de l'estat espanyol, s'extrau que d'entre 30.000 i 35.000 persones viatgen cada any a Llatinoamèrica amb la finalitat de mantenir relacions sexuals amb gent desconeguda –i amb qui, és clar, el turista no vol cap altre tipus de relació–, a diferència dels viatges organitzats per trobar parella exòtica, que no tenen exactament les mateixes característiques. Tradicionalment, els països que més turistes han acollit són Cuba, la República Dominicana i Colòmbia. I ho han fet des de fa deu anys, quan les agències i les línies aèries han abaratit vols, i els països receptors de turistes han viscut un auge generalitzat de la prostitució que ha atret no només públic masculí: a Cuba, cada vegada hi ha més grups de dones que busquen sexe, i no només provinents de l'Europa Occidental. El Japó, de fet, és un dels països que més turistes femenines envia a Cuba.

A l'illa de Castro, no només les nits de l'Havana i Varadero són els grans bordells per a turistes que poden pagar amb dòlars, sinó també Santiago de Cuba, que amb un ambient de prostitutes molt menys lligat a les drogues i a la professionalització, i sense la presència de màfies i macarrons, s'ha convertit en un dels reclams més abellidors per als devoradors de sexe. Joves bellíssimes que encara no saben ben bé què cobrar per-

Praga, la bellíssima capital de la República Txeca, ha experimentat aquests darrers anys un considerable auge en tot allò que fa referència al comerç sexual.

D'entre 30.000 i 35.000 persones viatgen cada any a Llatinoamèrica per mantenir relacions sexuals amb gent desconeguda

què no tenen ni idea del negoci estan a disposició de qualsevol persona a cada cantonada: és l'única manera que tenen per poder tenir dòlars i comprar tot allò –bona roba, calçat, bons objectes d'higiene– que els entra pels ulls i que volen aconseguir. Santo Domingo, a la República Dominicana, i Cartagena d'Índies són encara ciutats més barates que Santiago, però per al turista sexual tenen menys interès, perquè les prostitutes són més grans –són joves, no nenes– i més professionals –tenen macarró, consu-

meixen droga, etc—. Costa Rica, el Salvador o Veneçuela són les noves zones de Llatinoamèrica que recomanen les agències per als que volen sexe fàcil. Una modalitat a la qual, cada dia més, recorren homes que viatgen en solitari: ja no són les excursions multitudinàries d'amics que volen una aventura d'estiu; ara és el llop solitari que vol caçar preses de primera en un territori en què té totes les de guanyar.

Els avantatges. La gran majoria d'aquests llops no es comporten com a pedòfils en els seus països d'origen, ni tampoc no tenen la psicologia ni la biografia dels habituals explotadors sexuals. Ara bé, alguna cosa canvia quan fan turisme sexual. En moltes ocasions, els turistes tenen relacions consolidades en la seua vida, i fins i tot poden ser pares no negligents. Però la seua posició econòmica —normalment, pertanyen a la classe mitjana i tenen professions que els permeten gastar diners de manera abundant en període de vacances, i fins poden disposar de temps propi lluny de la parella o del seu cercle habitual— els facilita viatjar amb dòlars i, per tant, la possibilitat de passejar-se com estrelles per països amb moneda feble, que són gairebé tots els que ofereixen sexe amb menors.

En principi, aquests turistes ni tan sols no busquen copular amb meretrius, sinó amb dones indígenes fàcils que no siguin prostitutes. Ara bé, en arribar a països amb tanta oferta sexual com Tailàndia, per exemple, se'ls dispensen pensaments i punts de vista que segurament no tindrien mai en els seus països d'origen. La situació que els fa canviar d'opinió és formada per una sèrie de factors: a banda de la disponibilitat dels diners del viatjant i de la possibilitat d'estar lluny de l'entorn familiar i d'amistats habitual (de què ja hem parlat); aquest es troba amb una absència absoluta de moral judeocristiana, la qual cosa facilita la prostitució massiva; també sol haver-hi, en aquests països, corrupció dels règims polítics que solen guanyar diners amb aquesta prostitució, i que, per tant, la potencia; com també centenars de meretrius menors que s'ofereixen per pocs diners; pares que ofe-

Ja no abunden les excursions d'amics que volen una aventura d'estiu. Ara és el llop solitari que vol caçar peces de primera allà on té totes les de guanyar.

La majoria de viatgers no es comporten com a pedòfils en els països d'origen, ni tenen la psicologia dels explotadors sexuals habituals

reixen fills que fins i tot poden ser —no és cap exageració— nadons per a pràctiques sexuals inimaginables per a l'occidental típic; nens del carrer que han de vendre el cos per poder esnifar cola, i, entre tantes altres coses, ofertes d'orgies que en cap altre moment de la seua vida podran dur a terme: això ho saben, i decideixen provar-ho. Volen saber com és la vida que la pròpia vida els ha negat: el luxe i l'existència decadent però atractiva de les estrelles de rock. La tenen a l'abast si només se salten unes quantes normes morals. I la majoria ho fa.

Òbviament, i segons la Xarxa Internacional d'Organitzacions contra l'Explo-

tació Sexual de la Infància, molts pedòfils actius viatgen a països del Tercer Món o en via de desenvolupament per buscar activament el contacte amb xiquets, i així aprofiten l'explotació dels menors per produir i comercialitzar pornografia clandestina. L'Europa de l'Est i algunes ciutats bordells de les Filipines, com ara Angeles i Olangapo, són les destinacions preferides, tot i que tampoc no falta Cuba, on pedòfils italians arriben a prostituir les xiques més joves per pagar-se ells mateixos l'estiu.

El cas filipí és, de fet, el més impressionant: a Olangapo viuen de la prostitució unes 40.000 dones en servei non-

stop; a la ciutat d'Angeles, la xifra arriba a les 100.000 dones, 30.000 de les quals són menors d'edat. "Et faig qualsevol cosa en qualsevol moment i en qualsevol lloc", repeteixen una i altra vegada al turista les joves prostitutes que no coneixen ni tenen opció de conèixer altra manera d'arribar al dia següent que no siga aquesta. Praga, una de les capitals turístiques d'Europa, és una altra de les ciutats que, de nit, s'ha convertit en una potència turística sexual: les dones més belles d'Europa al preu més baix del mercat. Aquesta és l'oferta d'uns bordells que es multipliquen dia a dia a través del meravellós centre histò-

ric, i en el qual es pot copular amb algunes de les últimes actrius porno de pel·lícules de directors estrella europeus, com ara Rocco Sifredi o el català Nacho Vidal.

I el que cal tenir present: l'estat espanyol és el segon territori del món —els Estats Units encapçalen la llista— en consum de pornografia infantil per Internet. El Principat i el País Valencià són, després de Madrid, les zones més actives en aquest sentit. I sense que ningú, ni tan sols el sistema de valors, ho impedisca.

Joan M. Oleaque